

PSK 2025 Steen Hansen

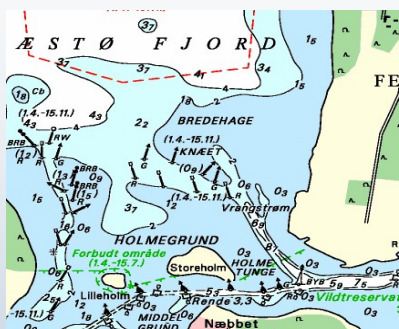
Sangen om Præstø *Anton Hansen / C. Grandal*

Der ligger en by ved det blånende hav,
en by, omend lille dog skøn.
På ældgammel ø, hvorfra byen fik navn,
lå et kloster med kobbertag grønt
med huse så små; der findes vel ej
en skønnere by, jeg tror.
Kom selv og se ved sommertid
på byen ved Præstø fjord.

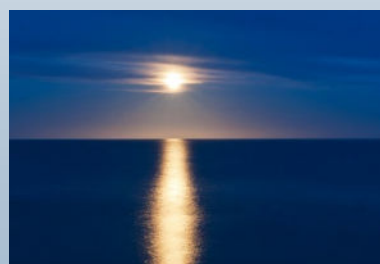
Når solen den smiler til byen ned,
til gade og torv og på tag
et smukkere syn vist næppe du ved
end Præstø en sommerlys dag,
fra stien ved mindet, du skue kan
til søen og skoven mod nord.
Af skønhed et billed' for dig vises frem
derude på Præstø fjord.

Der kommer en skude for brusende sejl,
den hæves på bølgenes top.
De synger derude, jeg ta'r næppe fejl,
thi sangen jeg kender så godt,
de synger om byen, der ligger så smukt
ved skoven og bakker, jeg tror,
de synger om glæden de bliver forundt,
derude på Præstø fjord.

Og sejler du turen fra Præstø til Fed,
da Hollænderskoven du ser,
dens skrænter de spejler i søen sig ned,
og billedet smiler og ler,
mens lærken mod himlen i jublende sang
sig hæver så højt over jord;
den priser i sangen, --- ja lyt blot engang,
den synger om Præstø fjord.

Og prøver du blot på at gå dig en tur,
når månen er fremme af sky.
Og ser dig omkring i den skønne natur,
der findes på fjord og ved by,
den kunster ej findes, som gengive kan,
den skønhed derude jeg tror,
når månen kan ses i det spejlblanke vand
derude på Præstø fjord.

Melodi: Robert Norrby - Tekst: Børge Müller

Om Sorte Rudolf kan danse?
Ja, det kan I tro, at han kan!
Det lærte han hurtigt af Lola,
så snart han var kommet i land.
||: Hun lærte ham tangoens fejltrin,
og han var en lærenem mand.
Om Sorte Rudolf kan danse?
Ja, det kan I tro, at han kan! :||

Om Sorte Rudolf kan kysse?
Ja, det kan I tro, at han kan!
Det lærte han hurtigt af Gretchen,
så snart han var kommet i land.
||: Der faldt et par stjerner fra himlen,
dengang hun fik lært ham hvordan.
Om Sorte Rudolf kan kysse?
Ja, det kan I tro, at han kan!:||

Om Sorte Rudolf kan elske?
Ja, det kan I tro, at han kan!
Han elsker den første, han møder,
så snart han er kommet i land.
||: På kærtegn og favntag med mere
har Rudolf i høj grad forstand!
Om Sorte Rudolf kan elske?
Ja, det kan I tro, at han kan!:||

Om Sorte Rudolf kan glemme?
Ja, det kan I tro, at han kan!
Han glemmer hver eneste pige,
så snart han er kommet fra land.
||: Så synger han selv, så det gjalder
ud over det blinkende vand.
Om Sorte Rudolf kan glemme?
Ja, det kan I tro, at han kan!:||

Solskin ombord (måneskin om natten)

Der var engang en sømand som skulle til søs
så traf han en pige og gav hende et -
kursus i søkort fra Dragør til Hveen .
Hun havde, det sa'e han ,de yndigste -
øjne nogen pige havde haft i en havn
han sa'e nu ta'r jeg dig min skat i min
favn og så sejler vi ud på en tørn,
vi gifter os straks og får masser af.

Solskin om bord, måneskin om natten.
Flettede fingre i stjerne drys,
Sømænd de holder af solskin om - bord

Men pigen sa'e til søman'n hvor er du naiv,
jeg stoler slet ikke på dig og dit
løfte ,så kaldte hun fluks på sin far,
og far'n kom far'ne og sa'e hvad
bedriver min datter og sømanden her?
Hun er da for pokker vel ikke en
pige som gifter sig uden at få lov,
fordi så',n sømand vil ha' sig lidt

Solskin om bord.....

Men sømanden holdt li'så stædig på sit,
han ville sgu giftes i kjole og laksko
og høj hat og myrter og vest,
han lejede det hele og red på en
veksel for bryllup er dyrt for en mand,
så sprang han med bankende hjerte i
stadsen og vejret var lig'som bestilt,
og sagnet fortæller at nu er de, **Skilt !**

solskin om bord.....

Fra Halifax til Spanien

Fra Halifax til Spanien med briggen Stewedor,
vi sejlede med saltet torsk og otte mand om
bord.

Vi var tilsammen alle vi et lystigt broderkor.

På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord.

Så fik vi en orkan fra vest, en ren cyklon, jeg tror,
og stormen rev vor skøre gamle skipper over bord.

Vi hev ham op, vi vred hans skæg, endskønt han banded' og
svor.

På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord.

Og stormen slog vort skib en læk, rev riggen over
bord,
da drak vi skudens sidste skål, og sagde disse ord:
Farvel, lev vel, vi sætter os i jollen ned og ror.

På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord.

Med skuden fuld af saltet torsk sank gamle Stewedor.

Orkanen blæste en koral og sletted' ud hvert spor.

Vi mindes skal den sidste grog, den rev som lud og klor.

På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord.

Se gutter, når jeg dør engang, så kast mig over
bord,

imens I står ved rælingen, I snøfter lidt og glor.

Så vinker jeg adjø og går på Stewedor om bord.

På fyrre grader vestlig længde femogfyrre nord.

Alle Sømænd er glade for piger

Alle Sømænd er glade for Piger
men min Skat du kan stole på mig.
Det er fuldstændigt sandt når jeg siger
at mit Hjerte kun banker for dig.

***Og lidt for Susanne,
Birgitte og Hanne
og Tove og Anne og Lizzy og Kiz
Foruden Agnete, Elisa og Grethe
og Anne-Merethe, og Molly og Liz***

Alle Sømænd tar` ud i det fjerne.
Du skal vide at Natten når jeg
står ved Roret og ser på en Stjerne
er jeg altid i Tanken hos dig
Og lidt hos

Alle Sømænd er flot tatoveret
du skal se når jeg kommer i Havn.
Paa min Arm er jeg smukt dekoreret
med et Hjerte og der står dit Navn.
Ved siden af